

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1960 r.

Nr 34

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

167 — nr 100 z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń . . . 335

ZARZĄDZENIA:

- 168 — Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 21 marca 1960 r. w sprawie wydawania dowodów osobistych żołnierzom zawodowym 335
- 169 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin 336
- 170 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 marca 1960 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 338
- 171 — Ministra Komunikacji z dnia 11 marca 1960 r. o zmianie zarządzenia z dnia 16 sierpnia 1958 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych zagranicznych pojazdów mechanicznych 338
- 172 — Ministra Zdrowia z dnia 31 marca 1960 r. w sprawie wynagrodzeń ryczałtowych dla lekarzy sądowych . . . 339
- 173 — Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 26 marca 1960 r. o zmianie zarządzenia z dnia 17 maja 1958 r. w sprawie konkursów na projekty dla potrzeb budownictwa 339

167

UCHWAŁA Nr 100 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1960 r.

w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń statut, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Rada ubezpieczeniowa Państwowego Zakładu Ubezpieczeń powinna być powołana do dnia 31 maja 1960 r.

§ 3. Traci moc uchwała nr 939 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń (Monitor Polski Nr A-95, poz. 1466).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. (poz. 167).

STATUT PAŃSTWOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ

§ 1. 1. Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej „PZU”, jest państwowym przedsiębiorstwem ubezpieczeniowym, powołanym na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) do organizowania i wykonywania działalności ubezpieczeniowej i działalności zapobiegawczej.

2. PZU działa według zasad rozrachunku gospodarczego.

3. PZU posiada osobowość prawną.

4. PZU jest uprawniony do używania godła państwowego oraz pieczęci urzędowej.

5. Siedzibą PZU jest m. st. Warszawa.

§ 2. Do zadań PZU należy:

1) organizowanie ubezpieczeń majątkowych i osobowych;

2) rejestracja obowiązkowych ubezpieczeń;

3) zawieranie umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych;

4) ustalanie oraz wypłata odszkodowań i świadczeń;

5) prowadzenie działalności zapobiegawczej i współdziałanie w tym zakresie z odpowiednimi instytucjami i organizacjami oraz prowadzenie badań i analiz co do przyczyn powstawania szkód;

6) tworzenie ze składek ubezpieczeniowych odpowiednich funduszy na wypłatę odszkodowań i świadczeń oraz na zapobieganie powstawaniu szkód losowych;

7) prowadzenie badań ekonomicznych w zakresie potrzeb ubezpieczeniowych gospodarki narodowej oraz metod i form obsługi ubezpieczeniowej;

8) popularyzacja i propaganda ubezpieczeń;

- 9) zarządzanie majątkiem PZU;
- 10) wykonywanie innych zadań i czynności z zakresu ubezpieczeń, zleconych przez Ministra Finansów.

§ 3. Stosunek pracy pracowników PZU podlega ogólnym przepisom ustawodawstwa pracy.

§ 4. Na czele PZU stoi naczelny dyrektor, który kieruje działalnością PZU i jest za nią odpowiedzialny.

§ 5. 1. Do zakresu działania naczelnego dyrektora PZU należy:

- 1) ogólne kierownictwo działalnością PZU;
- 2) przedstawianie radzie ubezpieczeniowej wniosków i materiałów w sprawach objętych porządkiem obrad rady;
- 3) wykonywanie uchwał rady ubezpieczeniowej;
- 4) decydowanie we wszystkich sprawach określonych w § 2, nie należących do kompetencji rady ubezpieczeniowej;
- 5) przewodniczenie obradom rady ubezpieczeniowej;
- 6) ustalanie regulaminu organizacyjnego PZU;
- 7) ustalanie etatów osobowych PZU według zasad określonych przez Ministra Finansów;
- 8) reprezentowanie PZU na zewnątrz.

2. Naczelny dyrektor jest zwierzchnikiem wszystkich pracowników PZU. Wynikające z tego tytułu uprawnienia co do przyjmowania, zwalniania i awansowania pracowników jednostek terenowych, z wyjątkiem zastępców dyrektorów oddziałów oraz naczelników wydziałów w tych oddziałach, naczelny dyrektor PZU może przekazywać dyrektorom oddziałów.

§ 6. Zastępcy naczelnego dyrektora działają w zakresie spraw ustalonych przez naczelnego dyrektora. W razie nieobecności naczelnego dyrektora funkcje jego wykonuje wyznaczony przez niego zastępca.

§ 7. 1. Rada ubezpieczeniowa składa się z przewodniczącego oraz powołanych przez Ministra Finansów członków rady ubezpieczeniowej po jednym spośród kandydatów przedstawionych przez prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz przez Ministra Górnictwa i Energetyki, Ministra Przemysłu Lekkiego, Ministra Gospodarki Komunalnej, Centralny Związek Kółek Rolniczych, Centralny Związek Spółdzielczy i Polską Akademię Nauk.

2. W razie odwołania członka rady Minister Finansów powołuje na jego miejsce kandydata przedstawionego przez instytucję, która przedstawiła członka odwołanego. Nowy członek rady pełni swe funkcje do końca bieżącej kadencji rady.

§ 8. Członkom rady i komisji powoływanych przez radę przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniach rady i komisji, którego wysokość określi Minister Finansów. Członkom rady i komisji przybywającym na posiedzenia spoza Warszawy przysługuje ponadto zwrot kosztów podróży według zasad obowiązujących dla pracowników państwowych.

§ 9. 1. Zadania PZU określone w statucie wykonują komórki organizacyjne centrali PZU oraz jednostki organizacyjne PZU w terenie.

2. Podstawowymi komórkami organizacyjnymi centrali PZU są biura. Podział na podstawowe komórki organizacyjne zatwierdza Minister Finansów.

3. Jednostkami organizacyjnymi PZU w terenie są:

- 1) oddziały wojewódzkie PZU i oddziały PZU dla m. st. Warszawy i m. Łodzi;

2) podległe tym oddziałom inspektoraty powiatowe (miejskie);

3) tworzone w miarę potrzeby (§§ 14 i 15):

- a) inspektoraty rejonowe PZU podległe inspektoratom powiatowym (miejskim),
- b) inspektoraty lub oddziały specjalne do obsługi określonych grup ubezpieczeń oraz oddziały opracowań maszynowych, podległe bezpośrednio centrali PZU lub określonym przez naczelnego dyrektora oddziałom wojewódzkim.

4. Zasady dotyczące tworzenia i zakresu działania inspektoratów powiatowych (miejskich), rejonowych i specjalnych oraz oddziałów specjalnych podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Finansów. Podział podstawowych komórek organizacyjnych centrali PZU i terenowych jednostek organizacyjnych PZU na komórki organizacyjne wewnętrzne (wydziały, referaty, stanowiska pracy) oraz szczegółowy zakres ich działania określa regulamin organizacyjny PZU, ustalony przez naczelnego dyrektora PZU.

§ 10. 1. Na czele biur centrali PZU stoją dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez naczelnego dyrektora PZU.

2. Do podejmowania decyzji w określonych sprawach z zakresu działania centrali PZU naczelny dyrektor PZU może upoważnić swoich zastępców oraz dyrektorów biur centrali PZU.

§ 11. 1. Na czele oddziałów wojewódzkich i oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi stoją dyrektorzy oddziałów, którzy kierują działalnością oddziału i są za nią odpowiedzialni.

2. Dyrektorów oddziałów wojewódzkich i oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz ich zastępców powołuje i odwołuje naczelny dyrektor PZU po zasięgnięciu opinii prezydów wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rad narodowych.

§ 12. 1. Inspektoraty powiatowe działają na terenie poszczególnych powiatów, a inspektoraty miejskie na terenie większych miast. W razie potrzeby naczelny dyrektor może zlecić inspektoratom powiatowym wykonywanie określonych czynności na terenie dwóch lub więcej powiatów.

2. Na czele inspektoratów powiatowych i miejskich stoją kierownicy inspektoratów powoływani i odwoływani przez właściwych dyrektorów oddziałów wojewódzkich (oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 13. Inspektoraty powiatowe i miejskie stanowią jednostki organizacyjne powołane do bezpośredniej obsługi ubezpieczeń.

§ 14. 1. W poszczególnych powiatach i większych miastach mogą być tworzone w miarę potrzeby inspektoraty rejonowe, podlegające bezpośrednio właściwym inspektoratom powiatowym lub miejskim.

2. Na czele inspektoratów rejonowych stoją inspektory powoływani i odwoływani przez kierowników właściwych inspektoratów powiatowych i miejskich.

§ 15. 1. W miarę potrzeby naczelny dyrektor PZU tworzy:

- 1) oddziały lub inspektoraty specjalne do obsługi określonych grup ubezpieczeń;
- 2) oddziały opracowań maszynowych.

2. Na czele oddziałów specjalnych i oddziałów opracowań maszynowych stoją dyrektorzy oddziałów, na czele zaś inspektoratów specjalnych stoją kierownicy inspektoratów — powoływani i odwoływani przez naczelnego dyrektora PZU.

§ 16. W razie nieutworzenia inspektoratów miejskich lub specjalnych na terenie m. st. Warszawy i m. Łodzi oddziały dla tych miast wykonują również bezpośrednią obsługę ubezpieczeń.

§ 17. 1. Do składania oświadczeń w imieniu PZU w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest łączne działanie dwóch uprawnionych osób, chyba że sprawa wynika ze stosunku pracy; w tym przypadku wymagane jest działanie jednej uprawnionej osoby.

2. Osobami uprawnionymi (ust. 1) są:

1) naczelny dyrektor PZU, jego zastępcy i pracownicy centrali PZU upoważnieni na piśmie przez naczelnego dyrektora;

2) dyrektorzy oddziałów wojewódzkich, oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi, dyrektorzy oddziałów specjalnych, dyrektorzy oddziałów opracowań maszynowych i pracownicy upoważnieni na piśmie przez dyrektora oddziału — w zakresie działalności oddziału;

3) kierownicy inspektoratów powiatowych, miejskich i specjalnych oraz pracownicy tych inspektoratów upoważnieni na piśmie przez dyrektora oddziału wojewódzkiego.

3. Oświadczenia PZU wymienione w ust. 1 podpisują uprawnione osoby pod pieczęcią PZU.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają praw i obowiązków głównych księgowych PZU, określonych odrębnymi przepisami.

168

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 21 marca 1960 r.

w sprawie wydawania dowodów osobistych żołnierzom zawodowym.

W związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) i art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164 i z 1959 r. Nr 14, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oficerowie i podoficerowie zawodowi, zwani dalej „żołnierzami zawodowymi”, powinni w terminie do dnia 31 grudnia 1960 r. wszcząć starania o uzyskanie dowodu osobistego, chyba że posiadają ważny dowód osobisty.

§ 2. 1. Dowody osobiste wydają żołnierzom zawodowym sukcesywnie właściwe według ich miejsca zamieszkania powiatowe (miejskie) komendy Milicji Obywatelskiej.

2. Organy Milicji Obywatelskiej wymienione w ust. 1 obowiązane są wydać żołnierzowi zawodowemu dowód osobisty nie później niż w ciągu roku od dnia złożenia przez żołnierza ankiety-wniosku.

§ 3. 1. W celu otrzymania dowodu osobistego żołnierze zawodowi powinni złożyć we właściwych organach Milicji Obywatelskiej (§ 2) wypełnioną i potwierdzoną przez organ meldunkowy ankietę-wniosek, określoną w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 20 marca 1952 r. o właściwości władz i trybie postępowania w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości (Dz. U. z 1952 r. Nr 13, poz. 82, z 1956 r. Nr 8, poz. 47 i z 1958 r. Nr 70, poz. 346), załączając do niej:

- 1) świadectwo urodzenia lub inny dokument, stwierdzający czas i miejsce urodzenia osoby,
- 2) akt małżeństwa (składają tylko kobiety),
- 3) trzy fotografie (w ubiorze cywilnym).

2. Żołnierze zawodowi, którzy posiadali dowody osobiste i złożyli je właściwym organom przy powoływaniu do czynnej służby wojskowej, mogą nie załączać do ankiety-wniosku dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2,

3. Żołnierze zawodowi, którzy składali uprzednio dokumenty w celu otrzymania dowodu osobistego, lecz dowodu nie otrzymali, obowiązani są ponownie złożyć wszystkie dokumenty wymienione w ust. 1.

§ 4. 1. Przy wypełnianiu ankiety-wniosku w rubryce 4 „Wykształcenie, zawód, miejsce pracy i zajmowane stanowisko” żołnierze wpisują posiadane wykształcenie cywilne oraz określenie „żołnierz zawodowy”. Określenie „żołnierz zawodowy” wpisuje się również w rubryce 5 dotyczącej stosunku do służby wojskowej.

2. Udokumentowanie danych wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem wykształcenia cywilnego, następuje przez okazanie wojskowego dokumentu osobistego organowi Milicji Obywatelskiej, któremu składa się ankietę-wniosek.

§ 5. Organ wydający żołnierzowi zawodowemu dowód osobisty na stronie drugiej dowodu osobistego nie wypełnia rubryki 6 „Zawód”, a w rubryce 7 „Stosunek do służby wojskowej” wpisuje określenie „podlega”.

§ 6. Przy odbiorze dowodów osobistych żołnierze zawodowi obowiązani są zwrócić posiadane karty meldunkowe oraz inne dowody tożsamości wydane przez organy cywilne.

§ 7. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio do podoficerów nadterminowych, którzy nie posiadają dowodów osobistych.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 20 stycznia 1953 r. w sprawie dowodów osobistych żołnierzy (Monitor Polski Nr A-10, poz. 145).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Wicha

Minister Obrony Narodowej: M. Spychalski